

УДК 94:373.2(510)«1937/2023»

DOI <https://doi.org/10.32782/2787-5137-2023-3-6>

Бай ЦЗШЕН,

аспірант кафедри педагогіки, іноземної філології та перекладу,
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

E-mail: bjs201566@163.com

ORCID: 0000-0002-6893-5203

КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ МЕТОДИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИХОВАТЕЛЯ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

У статті акцентовано увагу на концепції розвитку інноваційної методичної діяльності вихователів закладів дошкільної освіти.

Вихователь закладу дошкільної освіти має володіти професійно значущими особистими якостями, удосконалити навчально-пізнавальну діяльність на основі організації самостійної діяльності дітей у навчально-виховному процесі, підвищення ефективності діяльності виховного процесу та формування виховного середовища. Для цього необхідно володіти інноваційними сучасними методами, регулярно вивчати передовий досвід, досягнення науки та технології, застосовувати їх у своїй діяльності, спиратися на існуючі виховні та нормативно-правові критерії у вирішенні різноманітних питань і проблем, пов'язаних із виховним процесом, які репрезентують професійну компетентність і методичну підготовку вихователів закладів дошкільної освіти.

Досліджено інноваційні процеси в системі освіти з погляду необхідності продовження її модернізації. Для переходу суспільства до інноваційного освітнього режиму першочерговим завданням є готовність фахівця до нововведень, де поєднуються теоретичні знання (сучасні психолого-педагогічні концептуальні підходи), методологічні знання (загальні принципи вивчення освітніх явищ, закономірності процесу соціалізації вихованців) і технологічні знання (традиційні, інноваційні освітні технології). Розкрито зміст поняття «інновація». Наголошено на особливостях інноваційної діяльності у сфері освіти. Тракується стратегічна мета дошкільної освіти. Інноваційні педагогічні технології визначаються як технології використання, створення, поширення та впровадження нових технологій. Виокремлено види інноваційних технологій.

Автором запропоновано методологічні основи побудови концепції розвитку інноваційної методичної діяльності педагогів закладів дошкільної освіти: обґрунтовано системний, синергетичний, аксіологічний, акмеологічний, андрагогічний і компетентнісний підходи; позначені принципи побудови концепції.

Ключові слова: методологічні підходи, теоретико-методологічна стратегія, практико-орієнтована тактика, концепція розвитку інноваційної методичної діяльності, принципи побудови концепції.

Bai JISHENG,

Postgraduate Student of the Department of Pedagogy,
Foreign Philology and Translation,
Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics

E-mail: bjs201566@163.com

ORCID: 0000-0002-6893-5203

THE CONCEPT OF THE DEVELOPMENT OF THE INNOVATIVE METHODOLOGICAL ACTIVITY OF THE EDUCATOR

The article focuses on the concept of the development of innovative methodical activities of preschool teachers.

Educators of special educational needs should possess professionally significant personal qualities, improve educational and cognitive activities based on the organization of their independent activities in the educational and educational process, increase the effectiveness of the educational process and the formation of an educational environment.

For this, it is necessary to possess innovative modern methods, regularly study best practices, achievements of science and technology and apply them in one's activities, rely on existing educational and legal criteria when solving various issues and problems related to the educational process, which represent professional competence and methodical training of preschool educators. Innovative processes in the education system were studied from the point of view of the need to continue its modernization. For the transition of society to an innovative educational regime, the primary task is the specialist's readiness for innovations, where theoretical knowledge (modern psychological and pedagogical conceptual approaches), methodological knowledge (general principles of studying educational phenomena, regularities of the process of socialization of pupils), personality, learning, education) and technological knowledge (traditional, innovative educational technologies).

The concept of "innovation" is revealed. Emphasis is placed on the features of innovative activity in the field of education. The strategic goal of preschool education is discussed. Innovative pedagogical technologies are defined

as technologies for the use, creation, dissemination and implementation of new technologies. The types of innovative technologies are singled out.

The author proposed methodological foundations for the development of the concept of innovative methodological activity of teachers of early childhood education: systematic, synergistic, axiological, acmeological, andragogic and competence approaches are substantiated; the principles of concept construction are indicated.

Key words: *methodological approaches, teoretiko-methodological strategy, praktiko-focused tactics, concept of development of innovative methodical activity, principles of construction of concept.*

Вступ. Сучасні кардинальні перетворення в системі дошкільної освіти, зміна соціокультурних пріоритетів у підходах до освіти дітей дошкільного віку із запровадженням Національних вимог та державних вимог до умов реалізації основної загальноосвітньої програми дошкільної освіти вимагають від педагога переорієнтації свідомості на гуманістичні цінності, адекватні характеру творчої, інноваційної педагогічної діяльності, яка відображена в розробленні та введенні елементів нового змісту освіти, нових освітніх технологій, зміцнення зв'язку дошкільних освітніх установ з наукою, звернення до світового педагогічного досвіду.

Інноваційна педагогічна діяльність, пов'язана з відмовою від відомих штампів, стереотипів у навчанні, вихованні та розвитку особистості дитини дошкільного віку, виходить за рамки чинних нормативів, створює нові нормативи особистісно-творчої, індивідуальної спрямованості діяльності педагога, нові педагогічні технології. Основним принципом інноваційного підходу для закладу дошкільної освіти має залишатися гуманітарна сутність освіти, спрямованість його на виховання особистості, готової до життя у високотехнологічному, конкурентному світі. Зі зміною освітніх парадигм, переходом на нові педагогічні технології, орієнтовані на варіативність, індивідуально-творчі форми та методи дошкільної освіти, актуалізується проблема інноваційної методичної діяльності педагога дошкільної освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Складником інноваційної діяльності педагога є інноваційна методична діяльність. Інноваційну методичну діяльність педагога закладу дошкільної освіти (далі – ЗДО) ми визначили як діяльність, що характеризується сукупністю мотивів, цінностей, компетенції й оптимальним поєднанням володіння традиційними й інноваційними технологіями в дошкільній освіті, що застосовується на основі рефлексивних дій педагога, що забезпечують високий рівень якості його професійно-новаторської діяльності.

Узагальнюючи наявний у роботах Л. Артемової, Н. Василенка, О. Рудіка, А. Ferrari, R. Sternberg та інших досвід подання методологічних основ концепції розвитку інноваційної методичної діяльності педагогів ЗДО, ми вважаємо за можливе представити їх у парадигматичному та синтагматичному планах.

Мета і завдання статті. Обґрунтування методологічних основ побудови концепції розвитку інноваційної методичної діяльності педагогів ЗДО, позначення принципів побудови концепції.

Виклад основного матеріалу дослідження. Зі зміною освітніх парадигм, переходом на нові педагогічні технології, орієнтовані на варіативність, індивідуально-творчі форми та методи дошкільної освіти, актуалізується проблема інноваційної методичної діяльності педагога дошкільної освіти.

У сучасних умовах важливими характеристиками особистості та діяльності педагога стають загальна, комунікативна й інноваційна культура, що забезпечують вихід за межі нормативної діяльності, здатність створювати та передавати цінності культури, зумовлювати особистісний розвиток дитини дошкільного віку. Самореалізація особистості в педагогічній діяльності, вироблення на цій основі індивідуально-творчої педагогічної системи, постійне прагнення до педагогічного пошуку та самовдосконалення – основні напрями формування інноваційної діяльності педагога.

У системі інноваційної діяльності педагога виділяється інноваційна методична діяльність, яка включає сукупність мотивів, цінностей, компетенцій і оптимальне поєднання володіння традиційними й інноваційними технологіями в реалізації дошкільної освіти, що застосовуються на основі рефлексивних дій і забезпечують високий рівень професійної новаторської діяльності [5, с. 245].

Інноваційні тенденції розвитку освіти підвищують вимоги до методичної діяльності педагога ЗДО, що виражаються в розбудові традиційного й освоєнні нового змісту програмного матеріалу, адаптації та трансформації методичних нововведень, що збагачують професійний

арсенал педагога (методів, форм, засобів навчання), а також проектування та реалізації інноваційної методичної діяльності. У цих умовах педагог ЗДО, будучи носієм традицій у вихованні та навчанні дітей дошкільного віку, має творчо реалізовувати загальнокультурні знання з урахуванням інноваційних процесів в освіті, що можливо за умови сформованості інноваційної методичної діяльності [2, с. 5].

Інноваційна діяльність являє собою підготовку та поступове здійснення інноваційних змін, під час яких нововведення «визріває» від ідеї до конкретного продукту, технології або послуги та поширюється на практиці. Вибираючи як методологічні підстави концепції підходи, ми виходили з необхідності встановлення функціонального призначення кожного з них та розкриття результатів їх використання відповідно до ієрархічної значущості для вивчення інноваційної методичної діяльності педагогів ЗДО. Відповідно до цього методологічні підходи представляють два рівні: загальнонауковий рівень методології (теоретико-методологічна стратегія) та конкретно-науковий рівень методології (практико-орієнтована тактика). Теоретико-методологічна стратегія виявляє загальний напрям теоретичного дослідження, фіксує його загальний план. У нашому дослідженні теоретико-методологічна стратегія представлена системним і синергетичним підходами [3].

Так, системний підхід дає можливість дослідити інноваційну методичну діяльність як цілісну багатовимірну, багаторівневу та поліфункціональну систему. Використання системного підходу забезпечує цілісність і структурованість досліджуваного процесу, взаємозв'язок і взаємозалежність його окремих компонентів. Головна увага приділяється не окремим її елементам, а тим взаємозв'язкам, які її конституують. Сам процес розвитку інноваційної методичної діяльності педагогів ЗДО також досліджується як складно організований об'єкт, провідними ознаками якого є: визначення даного процесу як елемента системи вищого порядку – професійна інноваційна діяльність, її здатність ділитися на елементи, представлення у вигляді відкритої системи.

Використання синергетичного підходу дозволяє розглядати інноваційну методичну діяльність як відкриту, складну систему, що самоорганізується, розвиток якої підпорядковується загальним законам еволюції таких систем, що має безліч шляхів і власних тенденцій розвитку. Зумовленість процесу розвитку інноваційної методичної діяльності з'являється на окремих етапах її еволюції з вибором шляху в точках розгалуження [4].

Виходячи зі знання сутності характеристик інноваційної методичної діяльності педагога ЗДО, з'являється можливість проектування оптимально та реально здійсненого «сценарію» її розвитку в конкретних умовах ЗДО, у системі інноваційної методичної роботи. В основі цього лежить не лише уявлення про майбутній стан інноваційної методичної діяльності педагогів ЗДО, а й розуміння способів дотримання природних тенденцій її розвитку.

Методологічні підходи, що утворюють практико-орієнтовану тактику дослідження, визначають бачення шляхів і особливостей реального здійснення процесу розвитку інноваційної методичної діяльності педагогів ЗДО. Уявлення, що склалися, про сутність і внутрішню будову інноваційної методичної діяльності педагогів ЗДО зумовили використання основних положень таких підходів, як особистісно орієнтований, діяльнісний, аксіологічний, акмеологічний, андрагогічний і компетентнісний. Підходи, що становлять практико-орієнтовану тактику дослідження, розкривають особливості практичного здійснення інноваційної методичної роботи, визначають механізми та процедури реалізації даного процесу в реальних умовах сучасного ЗДО [8, с. 12].

Особистісно орієнтований підхід дає можливість урахувати індивідуальні особливості педагогів ЗДО як активних і самостійних суб'єктів інноваційної методичної роботи. Його реалізація відбивається в забезпеченні особистісно орієнтованої спрямованості системи інноваційної методичної роботи на підвищення професійної компетентності освітян [7].

Цей підхід виступає як методична орієнтація системи інноваційної методичної роботи, яка дозволяє забезпечити та підтримувати процеси самопізнання, самовдосконалення та самореалізації особистості педагога в умовах реалізації інновацій, розвитку його особливості. Діяльність дозволяє виявити внутрішньоособистісний психолого-педагогічний механізм і умови розвитку професійної компетентності педагогів, які здійснюють інноваційну методичну діяльність, з орієнтацією на найбільш повну реалізацію їхніх внутрішніх можливостей і резервів. Ідея

діяльнісного підходу пов'язана з діяльністю як засобом становлення та розвитку суб'єктності педагогів.

Суть інноваційної методичної діяльності з погляду діяльнісного підходу полягає в тому, що в центрі уваги стоїть спільна діяльність освітян, які реалізують інновації. Діяльнісний підхід водночас ураховує характер і умови зміни типів діяльності у вирішенні завдань упровадження інновацій у дошкільну освіту. У рамках діяльнісного підходу здійснюється побудова системи методичної роботи з урахуванням принципу позиціонування педагога у проєктній діяльності.

Компетентнісний підхід забезпечує націленість проєктованого процесу розвитку інноваційної методичної діяльності педагогів ЗДО на досягнення очікуваного результату оптимальним чином. Доцільне використання положень компетентнісного підходу дозволяє визначити місце інноваційної діяльності у структурі професійної компетентності педагогів ЗДО. Окрім того, з'явилася реальна можливість виявити критерії та рівні якості інноваційної методичної діяльності, а також розробити оптимальну змістовно-методичну стратегію розвитку інноваційної діяльності педагогів ЗДО як єдності їхнього інноваційного мислення, спрямованості на інноваційну діяльність і умінь її здійснювати [9, с. 3].

Компетентнісний підхід реалізується у відборі змісту та форм організації інноваційної методичної роботи, які відповідають ключовим видам професійної компетентності педагогів, які здійснюють інноваційну діяльність. Ключові педагогічні компетенції визначено на основі функціонального аналізу педагогічної діяльності спеціалістів дошкільного освіти.

Аксіологічний підхід дозволяє розглядати інноваційну методичну діяльність педагога ЗДО як соціально-педагогічний феномен, що репрезентується за допомогою таких категорій, як універсальність і фундаментальність гуманістичних цінностей у дошкільній освіті. Із цих позицій потрібна реконструкція умов для становлення в педагога ЗДО цінностей орієнтації на дитину, спілкування та взаємодію з дитиною, у результаті чого інноваційна діяльність набуває для педагога особливого значення. Застосування акмеологічного підходу дало можливість дивитися на педагога ЗДО як на суб'єкта вдосконалення, який переживає етапи власного соціально-професійного розвитку, що супроводжується набуттям конкретних психологічних якостей і досягненнями.

Вивчення таких досягнень педагога, ступеня розвитку його професійної компетентності дозволяє визначити напрями його вдосконалення у сфері інноваційної діяльності. Опора на андрагогічний підхід дозволяє врахувати особливості педагога ЗДО як дорослого учня і, виходячи із цього, запропонувати адекватні педагогічні засоби розвитку інноваційної методичної діяльності. Цей підхід передбачає використання у практиці інноваційної методичної роботи продуктивних її форм, широке застосування активних технологій, що забезпечують самостійність і активність педагогів в освоєнні інноваційних технологій і форм діяльності; можливість вибору педагогом ЗДО змісту та способів опанування інноваційної методичної діяльності [3, с. 334].

Ключові положення й ідеї розвитку інноваційної методичної діяльності педагога ЗДО представлені у формі закономірностей і принципів, які відображені в теоретичному базисі (ядрі) концепції.

Закономірності розкривають стійкі, повторювані та необхідні причинно-наслідкові зв'язки розвитку інноваційної методичної діяльності педагога ЗДО із чинниками, які безпосередньо впливають на цей розвиток. Визначальною основою під час виділення закономірностей у дослідженні вибрано структурні компоненти діяльності, зокрема й інноваційної методичної. Відповідно до цих закономірностей визначають особливості спрямованої зміни гностичного, проєктувального, конструктивного, організаторського та комунікативного компонентів [1, с. 11].

Так, розвиток гностичного компонента інноваційної методичної діяльності педагога ЗДО ґрунтується на таких закономірностях: адекватність самооцінки та самопозиціонування педагога в інноваційній діяльності зумовлює активність їх у даному виді діяльності; збагачення способів інноваційної діяльності сприяє підвищенню її якості; позитивна спрямованість мислення педагога є джерелом його особистісного зростання за умов інновацій; інтерес педагога до нових психолого-педагогічних знань забезпечується його загальною задоволеністю професійною діяльністю.

Істотні ознаки розвитку проєктувального компонента відбивають такі закономірності: здатність педагога ставити реально здійсненні цілі, що досягаються, дозволяє передбачити реальний очікуваний результат (продукт); розвиток критичної рефлексії сприяє раціональному цілепокладанню.

Розвиток конструктивного компонента інноваційної методичної діяльності педагога ЗДО ґрунтується на таких закономірностях: володіння теорією інноваційної діяльності забезпечує можливість педагогу планувати найближчі та довгострокові цілі та завдання; адекватна оцінка власних можливостей забезпечує педагогу високий рівень відбору ефективних методів, засобів, прийомів навчання дітей.

Отже, необхідні перетворення комунікативного інноваційного компонента методичної діяльності педагога несуть у собі такі закономірності:

- збагачення комунікативних умінь відбувається за умови готовності педагога до освоєння нових форм, способів і технік спілкування;
- перехід на модель особистісно орієнтованої взаємодії з дітьми забезпечує позитивне несення інновацій в освітній процес;
- особливості спрямованої зміни організаторського компонента характеризують такі закономірності: підвищення мотивації педагога до інноваційної діяльності забезпечує його самоорганізованість, активність, готовність педагога до самоосвітньої діяльності забезпечує високий рівень його інноваційної методичної культури.

У визначенні принципів розвитку інноваційної методичної діяльності ми виходили з розуміння того, що принципи є відображенням і узагальненням наявних закономірностей, конкретизують мету та визначають зміст, методи, форми та прийоми інноваційної методичної роботи в дошкільному навчальному закладі.

Висновки та пропозиції. Отже, у визначенні принципів розвитку інноваційної методичної діяльності ми виходили з розуміння того, що принципи є відображенням і узагальненням наявних закономірностей, конкретизують мету та визначають зміст, методи, форми та прийоми інноваційної методичної роботи в дошкільному навчальному закладі.

З урахуванням закономірностей у дослідженні виділено такі принципи: принцип орієнтації на «зону найближчого розвитку», принцип «ампліфікації», принцип безперервності, принцип диверсифікації, принцип партисипативності, принцип фасилітації, принцип суб'єктності, принцип рефлексивності.

Отже, збудована на основі методологічних підходів і принципів концепція розвитку інноваційної методичної діяльності педагогів ЗДО може забезпечити впровадження позитивних інновацій у зміст дошкільної освіти, активність педагогів в інноваційній діяльності.

Література:

1. Артемова Л. Реалії та перспективи розвитку дошкільної освіти України в контексті ключових позицій Болонської декларації. *Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені О. Довженка*. 2020. Вип. 16. С. 10–14.
2. Василенко Н. Підготовка керівників загальноосвітніх навчальних закладів до інноваційної діяльності: монографія. Вінниця: ПП «ТД «Едельвейс і К»», 2020. 224 с.
3. Галатюк Ю., Савчук Н. Інноваційний потенціал педагога як одна з умов впровадження нових підходів до реалізації міжпредметних зв'язків при викладанні фізики в сучасній школі. *Творча особистість вчителя: проблеми теорії і практики*: збірник наукових праць. Київ, 2019. Вип. 3. С. 333–338.
4. Рудік О., Березюк В. Інноваційні технології в ДНЗ. Харків: Вид. група «Основа», 2019. 224 с.
5. Шерудило А. Сутність, зміст, структура і функції інноваційної діяльності вчителя в умовах модернізації педагогічної освіти. *Професійна підготовка майбутніх учителів початкової школи: компетентнісний та інтегрований підходи*: монографія / за наук. ред. Л. Бірюк. Суми, 2019. С. 245–269.
6. Chen Ronghui, Zhang Ximeng. Kindergarten Teachers' Professional Competence and Promotion Strategies. *Journal of Northeast Normal University (Philosophy and Social Sciences)*. 2021. № 4. P. 210–215.
7. Francis D., Woodcock M. Change: a collection of activities and exercises from Mike Woodcock and Dave Francis. Gower, 1992.
8. Innovation and Creativity in Education and Training in the EU Member States: Fostering Creative Learning and Supporting Innovative Teaching Literature review on Innovation and Creative Entrepreneurship Competence View project SWAMI-Safeguards in a World of Am / A. Ferrari et al. Joint Research Centre – Institute for Prospective Technological Studies, (January) 2019. P. 1–65. URL: <https://www.researchgate.net/publication/265996963>.

9. May K.E., Elder A.D. Efficient, helpful, or distracting? A literature review of media multitasking in relation to academic performance. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*. 2022. Vol. 15. P. 2–17.
10. Sternberg R.J. The Assessment of Creativity: An Investment-Based Approach. *Creativity Research Journal*, 2021. № 24 (1). P. 3–12. <https://doi.org/10.1080/10400419.2012.652925>.

References:

1. Artemova, L.V. (2020). Realiyi ta perspektyvy rozvytku doshkil'noyi osvity Ukrayiny v konteksti klyuchovykh pozytsiy Bolons'koyi deklaratsiyi [Realities and prospects of development of preschool education in Ukraine in the context of key positions of the Bologna Declaration]. *Visnyk Hlukhivs'koho DNPU im. O. Dovzhenka*. 16. S. 10–14 [in Ukrainian].
2. Vasylenko, N.V. (2020). *Pidhotovka kerivnykiv zahal'noosvitnikh navchal'nykh zakladiv do innovatsiyanoi diyal'nosti* [Training of heads of secondary schools for innovative activities]: monohr. Vinnytsya : PP “TD “Edel'veys i K”” [in Ukrainian].
3. Halatyuk, Yu.M. (2019). *Innovatsiyyny potentsial pedahoha yak odna z umov vprovadzhennya novykh pidkhodiv do realizatsiyi mizhpredmetnykh zv'yazkiv pry vykladanni fizyky v suchasniy shkoli* [Innovative potential of a teacher as one of the conditions for the introduction of new approaches to the implementation of interdisciplinary links in the teaching of physics in modern school] / Yu.M. Halatyuk, N.S. Savchuk. *Zb. nauk. Prats' “Tvorchya osobystist' vchytelya: problemy teorii i praktyky”*. Kiev [in Ukrainian].
4. Rudik, O.A., & Berezyuk, V.S. (2019). *Innovatsiyni tekhnolohiyi v DNZ* [Innovative technologies in secondary schools]. Kh.: Vyd. hrupa “Osnova”. Seriya “DNZ.Kerivnyku”. 224 s. [in Ukrainian].
5. Sherudylo, A.V. (2019). *Sutnist', zmist, struktura i funktsiyi innovatsiyanoi diyal'nosti vchytelya v umovakh modernizatsiyi pedahohichnoyi osvity. Profesiyna pidhotovka maybutnikh uchyteliv pochatkovoyi shkoly: kompetentnisnyy ta intehrovanyy pidkhody* [The essence, content, structure and functions of innovative activities of teachers in the modernization of pedagogical education. Professional training of future primary school teachers: competence and integrated approaches]: monohrafiya. (Biryuk, L.Ya. Eds.). Sumy, Vinnychenko M.D. [in Ukrainian].
6. Chen Ronghui, Zhang Ximeng (2021). Kindergarten Teachers' Professional Competence and Promotion Strategies. *Journal of Northeast Normal University (Philosophy and Social Sciences)*. 4. P. 210–215 [in English].
7. Francis, D., & Woodcock, M. (1992). *Change: a collection of activities and exercises from Mike Woodcock and Dave Francis*. Gower. 1 [in English].
8. Ferrari, A., Cachia, R., & Punie, Y. (2019). Innovation and Creativity in Education and Training in the EU Member States: Fostering Creative Learning and Supporting Innovative Teaching Literature review on Innovation and Crea Entrepreneurship Competence View project SWAMI-Safeguards in a World of Am. Joint Research Centre – Institute for Prospective Technological Studies, (January), 1–65. Retrieved from: <https://www.researchgate.net/publication/2659969631> [in English].
9. May, K.E., & Elder, A.D. (2022). Efficient, helpful, or distracting? A literature review of media multitasking in relation to academic performance. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*. Vol. 15. P. 2–17 [in English].
10. Sternberg, R.J. (2021). The Assessment of Creativity: An Investment-Based Approach. *Creativity Research Journal*, 24 (1), 3–12. <https://doi.org/10.1080/10400419.2012.6529251> [in English].